

ГЕН. ДАНАИЛ НИКОЛАЕВ –
патриархът на българската
армия

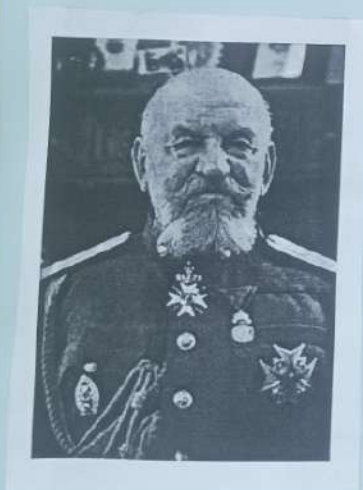
„Българския войник трябва да има кристално
чиста душа, достойнство и войнишка чест“

Ген. Данаил Николаев

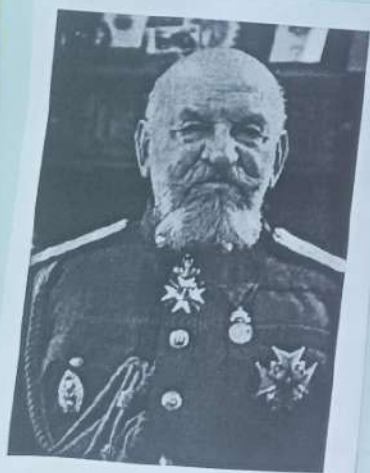
Данаил Николаев е роден на 30 декември 1852 г. в град Болград, Бесарабия. Потомък е на великотърновски род. Основното си образование получава в българското училище, а по-късно завършва и българската гимназия в родния си град. През 1871 година заминава за Одеса с намерение да стане руски офицер. На 19 септември 1873 година Данаил е вече юнкер в Одеското военно училище. Отдаден изцяло на военната служба на руския император, Данаил Николаев не престава да мисли и за своята поробена родина – България. Той знае, че в Букурещ съществува български революционен комитет и че в България кръгосват апостоли, подготвящи народа за борба. В един априлски ден на 1876 година няколко млади офицери от руския гарнизон в Кишинев се събират в хотел "Виктория" и съдбата го среща не с кого да е, а с големия революционер и поет Христо Ботев. Присъстващите на срещата са подпоручици Филев и Шиваров и прапорци Данаил Николаев, Муткуров, Стоянов и Гуджев – всички българи, готови да умрат за поробената си родина. Генерал Данаил Николаев умира на 29 август 1942 г. в Баня. Погребан е в Централните софийски гробища.

БИОГРАФИЯ

година в
иневския
ростига
прочита
яване на
война.
поручик
те боеве
ово през
война
на на V
ружина
пченски
в чи
спешни
ето н
гер н
поручи
н. З
ден
п,
а
онча
са
те м
авар
ина
мел
огово

УЧАСТЕ В ОСВОБОДИТЕЛНА ВОЙНА

На 12 април 1877 година в лагера на Кишиневския гарнизон пристига руският цар и прочита манифеста за обявяване на Освободителната война. Младият подпоручик участва в героичните боеве при Шипка и Шейново през Освободителната война като води 4-та рота на V-та опълченска дружина. След големите Шипченски боеве е произведен в чин поручик. При успешна атака за превземането на неприятелския лагер на една могила, поручик Николаев е ранен. За заслуги е награден с георгиевски кръст, а малката могила е кръстена "Дончова могила", както са го наричали приятелите му. Освобождението го заварва с неговата дружина в Пловдив, Източна Румелия според Берлинския договор.